

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

.....

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมาของตำบลถ้ำสิงห์

ถ้ำสิงห์ เดิมเรียกว่า “ถ้ำสิงโต” คุณลุงพวน ศิลปิน เล่าให้ฟังว่า คุณลุงเป็นผู้บุกเบิกตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อก่อนบริเวณบ้านถ้ำสิงห์เป็นป่าทึบ ป่าดงดิบ ใช้เป็นที่พักของชาวบ้านที่มาหาของป่า เช่น หวาย สมุนไพร สัตว์ป่า ฯลฯ สาเหตุที่เรียกว่า “ถ้ำสิงห์” เพราะถ้ำมีหินงอกหินย้อยที่มีลักษณะคล้ายสิงโตมาก เชื่อกันว่าหินรูปสิงโตนี้มีความศักดิ์สิทธิ์ และเป็นที่เคารพบูชา ของชาวบ้านมาตลอด ในด้านความเชื่อชาวบ้านในชุมชนเชื่อว่า หินรูปสิงโตมีความศักดิ์สิทธิ์ ชาวบ้านจะบนบานศาลกล่าวในสิ่งที่ต้องการและมักจะได้ในสิ่งที่บนบานไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้นชาวบ้านก็จะนำของมาแก้บน สัตว์ที่นิยมนำมาเช่น ไก่ต้มยักก่อนได้แก่ ลิง ค่าง บางคนจะมีการยิงปืนถวาย แล้วแต่ว่าบนบานไว้ว่าจะนำสิ่งใดมาแก้บน

ชาวบ้านในชุมชนนี้ส่วนใหญ่จะโยกย้ายมาจากภาคกลาง และภาคตะวันตก เช่น จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี อีกส่วนหนึ่งเป็นคนในท้องถิ่นดั้งเดิม และชาวอำเภอ เกาะสมุย ในตำบลถ้ำสิงห์ จึงมีการผสมผสานของวัฒนธรรม ระหว่างภาคกลางกับภาคใต้ ทั้งภาษาพูด อาหาร การละเล่น ประเพณี และความเชื่อ แต่ระยะเวลาเกือบครึ่งทศวรรษที่ชุมชนแห่งนี้ตั้งขึ้นก็ช่วยหล่อหลอมให้วัฒนธรรมทั้ง ๒ สาย ผสมผสานกันจนแทบจะเป็นเนื้อเดียวกัน

ตำบลถ้ำสิงห์ เดิมแยกมาจากตำบลทุ่งคา ซึ่งมีอยู่ ๕ หมู่บ้าน คือ

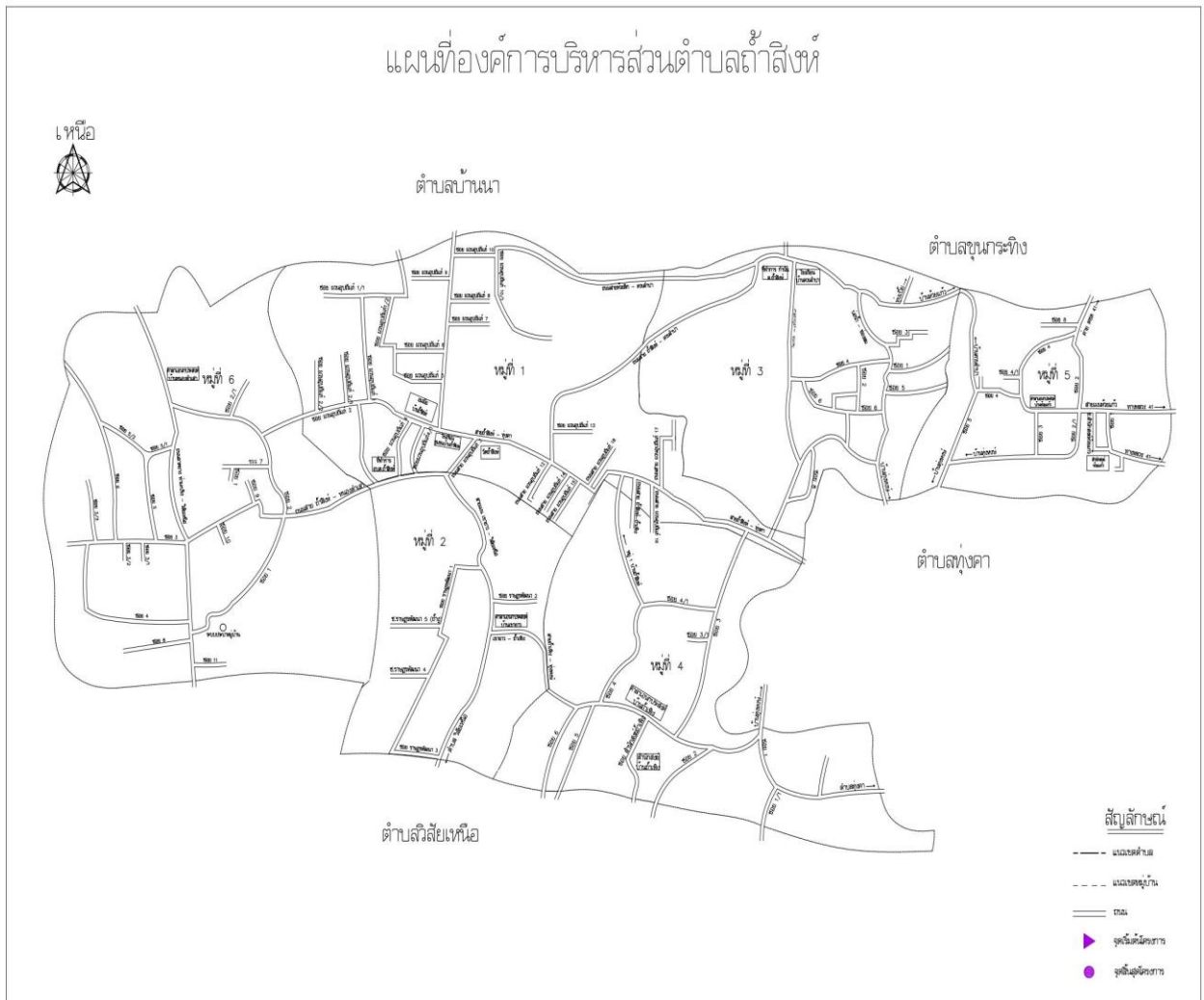
๑. หมู่ที่ ๖	บ้านห้วยแก้ว	ตำบลทุ่งคา
๒. หมู่ที่ ๙	บ้านถ้ำสิงห์	ตำบลทุ่งคา
๓. หมู่ที่ ๑๐	บ้านเขายาว	ตำบลทุ่งคา
๔. หมู่ที่ ๑๑	บ้านควนจำปา	ตำบลทุ่งคา
๕. หมู่ที่ ๑๒	บ้านถ้ำเพิง	ตำบลทุ่งคา

กำนันตำบลทุ่งคา กำนันสมควร บำรุงราษฎร์ ได้ดำเนินการแบ่งแยกตำบล โดยแยกเป็นตำบล ถ้ำสิงห์ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ และต่อมาแยกเป็นหมู่บ้าน จากหมู่ที่ ๑ บ้านถ้ำสิงห์ มาเป็นหมู่ที่ ๖ บ้านหนองตำเสา เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๘ และเป็นตำบลถ้ำสิงห์จนปัจจุบัน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ตั้งอยู่ที่ ๑๑๔/๑ ต.ถ้ำสิงห์ อ.เมือง จ.ชุมพร เป็นตำบลหนึ่งใน ๑๗ ตำบลของอำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ เขตตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของแผนที่อำเภอเมืองชุมพร และอยู่ห่างจากตัวเมืองชุมพรประมาณ ๒๔ กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๕.๙๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๒,๔๓๗.๕ ไร่ พื้นที่ในตำบลเป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของจังหวัดชุมพร เช่น กาแฟ, ทุเรียน, ลองกอง, ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ฯลฯ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ เป็นที่ค่อนข้างสูง ส่วนมากเป็นภูเขา สภาพดินเป็นดินเหนียวสีแดง เหมาะสมที่จะประกอบอาชีพทางการเกษตรและการใช้ประโยชน์ ในที่ดิน โดยทั่วไป จึงมีการทำสวนกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น สวนทุเรียน, เงาะ , ลองกอง, กาแฟ , ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ฯลฯ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ เป็นตำบลหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ เช่นเดียวกับบริเวณอื่นของจังหวัดชุมพร ทำให้มีฤดูกาลเพียง ๒ ฤดู คือ

- ฤดูฝน อยู่ระหว่างเดือนมิถุนายน-มกราคม ซึ่งเป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ
- ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงใต้

อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๗ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๔ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๑ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ๘๐%

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งใกล้เคียงกับตำบลอื่นๆของอำเภอ เดือนที่มีปริมาณน้ำฝนสูงกว่าเดือนอื่นๆ คือ เดือนพฤษภาคม ตุลาคม และพฤศจิกายน

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรดิน ลักษณะของดินภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ เป็นดินเหนียวสีแดง เหมาะสมที่จะประกอบอาชีพทางการเกษตรและการใช้ประโยชน์ ในที่ดินโดยทั่วไป จึงมีการทำสวนกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น สวนทุเรียน, เงาะ , ลองกอง, กาแฟ , ปาล์มน้ำมัน และยางพารา ฯลฯ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๓๕.๙๐ ตารางกิโลเมตร

ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองชุมพร ประมาณ ๒๔ กิโลเมตร

ห่างจากศูนย์ราชการจังหวัดชุมพร ประมาณ ๒๙ กิโลเมตร

ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๔๘๐ กิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ หมู่ที่ ๑๒ อบต.บ้านนา และหมู่ที่ ๗ ทต.ขุนกระโทก

ทิศใต้ ติดต่อกับ หมู่ที่ ๙ อบต.วิสัยเหนือ

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ หมู่ที่ ๘ อบต.ทุ่งคา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อบต.วิสัยเหนือ

จำนวนหมู่บ้าน

ประกอบด้วย หมู่บ้าน จำนวน ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑	บ้านถ้ำสิงห์	ผู้รับผิดชอบ	นายภัทรเดช สิ้นศักดิ์	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านเขายาว	ผู้รับผิดชอบ	นายรัชชาติ แคล้วคล่อง	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านควนจำปา	ผู้รับผิดชอบ	นายปรีชา แสนแก้ว	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านถ้ำเพิง	ผู้รับผิดชอบ	นายสมศักดิ์ ชัยสังข์	ตำแหน่ง	กำนันตำบลถ้ำสิงห์
หมู่ที่ ๕	บ้านห้วยแก้ว	ผู้รับผิดชอบ	นายจรูญ โผดโผน	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านหนองตำเสา	ผู้รับผิดชอบ	นายเล็ก หลวงงาม	ตำแหน่ง	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ ได้รับประกาศจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ และได้มีการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ มีสมาชิกโดยการเลือกตั้ง จำนวน ๑๒ คน สมาชิกโดยตำแหน่ง จำนวน ๗ คน รวมทั้งหมด ๑๙ คน แต่ในปัจจุบัน เมื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุดเก่า ได้หมดวาระการดำรงตำแหน่งไปแล้ว และได้ดำเนินการเลือกตั้งใหม่ครั้งล่าสุด ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากเลือกตั้ง จำนวน ๑๒ คน และมีคณะผู้บริหาร จำนวน ๔ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

จากประชากรทั้งตำบล พบว่าประมาณร้อยละ ๙๐ มีเชื้อสายสัญชาติไทยโดยกำเนิด ส่วนอีกประมาณร้อยละ ๑๐ มีเชื้อสายสัญชาติจีน นอกจากนี้ยังพบว่าส่วนมากมีการโยกย้ายถิ่นฐานมาจากภาคกลาง แถบจังหวัดราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ส่วนประชากรในพื้นที่เดิมซึ่งเป็นคนที่มิภูมิลำเนาจังหวัดชุมพร โดยกำเนิดนั้นมีจำนวนน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ มีประชากรทั้งสิ้น ๓,๔๖๒ คน แยกเป็น ชาย ๑,๖๙๑ คน และหญิง ๑,๗๗๑ คน

หมู่ที่	บ้าน	ชาย	หญิง	จำนวนประชากร	จำนวนครัวเรือน
๑	ถ้ำสิงห์	๔๕๗	๔๙๔	๙๕๑	๔๐๔
๒	เขายาว	๑๙๕	๑๗๘	๓๗๓	๑๕๓
๓	ควนจำปา	๒๔๖	๒๕๗	๕๐๓	๒๒๒
๔	ถ้ำเพิง	๒๗๔	๒๘๔	๕๕๘	๒๔๒
๕	ห้วยแก้ว	๓๒๐	๓๒๗	๖๔๗	๒๕๔
๖	หนองตำเสา	๑๙๙	๒๓๑	๔๓๐	๑๗๖
รวม		๑,๖๙๑	๑,๗๗๑	๓,๔๖๒	๑,๔๕๑

หมายเหตุ ข้อมูลสำนักทะเบียนอำเภอเมืองชุมพร ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	เพศ		รวม(คน)
	ชาย(คน)	หญิง(คน)	
น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๑๗	๑๘	๓๕
๑ ปีเต็ม - ๒ ปี	๒๗	๓๔	๖๑
๓ ปีเต็ม - ๕ ปี	๙๓	๗๓	๑๖๖
๖ ปีเต็ม - ๑๑ ปี	๑๔๕	๑๔๒	๒๘๗
๑๒ ปีเต็ม - ๑๔ ปี	๖๑	๕๕	๑๑๖
๑๕ ปีเต็ม - ๑๗ ปี	๖๔	๖๗	๑๓๑
๑๘ ปีเต็ม - ๒๕ ปี	๑๖๘	๑๕๖	๓๒๔
๒๖ ปีเต็ม - ๔๙ ปี	๖๑๙	๖๒๒	๑,๒๔๑
๕๐ ปีเต็ม - ๖๐ ปีเต็ม	๒๗๙	๒๘๖	๕๖๕
มากกว่า ๖๐ ปีเต็ม ขึ้นไป	๒๑๘	๓๑๘	๕๓๖
รวม	๑,๖๙๑	๑,๗๗๑	๓,๔๖๒

หมายเหตุ : ข้อมูลสำนักทะเบียนอำเภอเมืองชุมพร ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔

๔. สภาพสังคม

๔.๑ การศึกษา

ตำบลถ้ำสิงห์มีสถานศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน ภายในตำบล จำนวน ๑ โรงเรียน คือ โรงเรียนชุมชนบ้านถ้ำสิงห์ หมู่ที่ ๑ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับ ประถมศึกษา ถึง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมี นายอดุลย์ เพชรศรี เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน

(โรงเรียนบ้านควนจำปา หมู่ที่ ๓ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ได้มีหนังสือจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต ๑ แจ้งเรื่อง ประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชุมพร เขต ๑ เรื่องการเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ โดยบรรดา เอกสารหลักฐานทางการศึกษา ทรัพย์สินต่างๆ ของโรงเรียนบ้านควนจำปา และต้องนำนักเรียนจากโรงเรียนบ้านควนจำปามาเรียนร่วมกับนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านถ้ำสิงห์ มอบให้โรงเรียนชุมชนบ้านถ้ำสิงห์ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร)

- ศูนย์พัฒนาเล็กตำบลถ้ำสิงห์ ๑ แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ภายในตำบลถ้ำสิงห์มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลถ้ำสิงห์ ซึ่งให้บริการอนามัยขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลถ้ำสิงห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านถ้ำสิงห์ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีเจ้าหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลถ้ำสิงห์ จำนวน ๔ คน เพื่อให้บริการอนามัยขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในเขตตำบลถ้ำสิงห์ทั้งตำบลและตำบลใกล้เคียง รวมจำนวน ๖ หมู่บ้าน สามารถให้การปฐมพยาบาล และการตรวจรักษาที่ไม่ซับซ้อน ถ้าหากเกินความสามารถของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ก็จะส่งไปยังโรงพยาบาลชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลถ้ำสิงห์ ก็มีอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ซึ่งคัดเลือกจากประชาชนในหมู่บ้านเข้ารับการอบรมด้านสาธารณสุขมูลฐาน เพื่อนำไปเผยแพร่ให้กับประชาชนในหมู่บ้านต่อไป สำหรับอัตราการใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ ๑๐๐ %

๔.๓ อาชญากรรม

การดูแลและรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สินของตำบลถ้ำสิงห์ อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบ้านวิสัยเหนือ ตำบลวิสัยเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ซึ่งในตำบลถ้ำสิงห์ นั้น มีป้อมสายตรวจประจำตำบลถ้ำสิงห์ ๑ ป้อม อยู่บริเวณหน้าโรงเรียนชุมชนบ้านถ้ำสิงห์ หมู่ที่ ๑ บ้านถ้ำสิงห์ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในตำบลถ้ำสิงห์ จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรบ้านวิสัยเหนือได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ทราบนั้นพบว่าในเขตตำบลถ้ำสิงห์มีผู้ที่ติดยาเสพติดเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ตัวอย่างเช่น ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ประสานการทำบัตรผู้พิการ ออกพื้นที่รับเรื่องราวร้องทุกข์

-ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	จำนวน	๕๕๗	ราย
-ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยความพิการ	จำนวน	๖๑	ราย
-ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	จำนวน	๑	ราย

หมายเหตุ : ข้อมูลจากงานพัฒนาชุมชน อบต.ถ้ำสิง ๓ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ โดยถนนลาดยางถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนหินคลุก และถนนดินลูกรัง ซึ่งถนนเชื่อมต่อระหว่างเทศบาลตำบลขุนกระโทก องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคา องค์การบริหารส่วนตำบลวิสัยเหนือ และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา ส่วนมากเป็นถนนหินคลุก ดังมีรายละเอียดดังนี้

รายชื่อถนนที่มีอยู่ทั้งสิ้นภายในตำบลถ้ำสิงห์

ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	กว้าง	ยาว
			(เมตร)	(เมตร)
๑	สายเมนถ้ำสิงห์ - พุงคา	๑	๖	๓,๑๐๐
๒	สายเมนถ้ำสิงห์ - ควนจำปา	๑	๔	๓,๒๐๐
๓	สายเมนห้วยลึก - ควนจำปา	๑	๕	๒,๘๐๐
๔	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑	๑	๔	๑,๐๐๐
๕	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑/๑	๑	๔	๖๐๐
๖	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑/๒	๑	๓	๓๕๐
๗	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๒	๑	๔	๑,๒๐๐
๘	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๒/๑	๑	๓	๔๐๐
๙	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๒/๒	๑	๔	๔๓๐
๑๐	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๓	๑	๔	๗๖๐

ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	กว้าง	ยาว
			(เมตร)	(เมตร)
๑๑	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๔	๑	๓	๓๘๐
๑๒	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๔/๑	๑	๔	๔๐๐
๑๓	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๕	๑	๔	๔๐๐
๑๔	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๖	๑	๓.๕๐	๑๙๖
๑๕	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๗	๑	๔	๔๐๐
๑๖	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๘	๑	๓	๓๐๐
๑๗	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๙	๑	๔	๓๐๐
๑๘	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๐	๑	๔	๓๐๐
๑๙	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๐/๑	๑	๓	๓๐๐
๒๐	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๑	๑	๔	๑๓๐
๒๑	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๒	๑	๔	๔๐๐
๒๒	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๓	๑	๔	๔๐๐
๒๓	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๔	๑	๔	๑๕๐
๒๔	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๕	๑	๔	๔๐๐
๒๕	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๖	๑	๔	๕๐๐
๒๖	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๗	๑	๔	๘๐๐
๒๗	สายพวนอุบลัมภ์ ซอย ๑๘	๑	๔	๒๐๐
๒๘	สายเมนเขายาว-วิสัยเหนือ	๒	๖	๒,๔๕๐
๒๙	สายราษฎร์พัฒนา ๑	๒	๕	๘๐๐
๓๐	สายราษฎร์พัฒนา ๒	๒	๔	๓๐๐
๓๑	สายราษฎร์พัฒนา ๓	๒	๔	๑,๐๐๐

๓๒	สายราษฎรพัฒนา ๔	๒	๔	๔๕๐
๓๓	สายราษฎรพัฒนา ๕ (ถ้ำเขางู)	๒	๔	๕๐๐
๓๔	สายเขายาว - ถ้ำเพิง	๒	๖	๕๘๐
๓๕	สายเกษตรภูธร - ช่องลม	๓	๕	๓,๑๐๐
๓๖	สายบ่อน้ำ - ช่องลม	๓	๕	๓,๐๐๐
๓๗	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๑	๓	๔	๖๕๐
๓๘	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๑/๑	๓	๔	๑๕๐
๓๙	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๒	๓	๔	๖๐๐
๔๐	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๓	๓	๔	๙๐๐
๔๑	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๔	๓	๓	๙๐๐
๔๒	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๕	๓	๓	๓๕๐
๔๓	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๖	๓	๓	๓๐๐
๔๔	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๗	๓	๔	๖๐๐
๔๕	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๗/๑	๓	๔	๒๕๐

ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	กว้าง	ยาว
			(เมตร)	(เมตร)
๔๖	สายบ่อน้ำ - ช่องลม ซอย ๘	๓	๔	๘๐๐
๔๗	สายถ้ำเพิง - พุ่งหงส์	๔	๖	๓,๓๐๐
๔๘	สาย ซอย ๑ (ถ้ำเพิง-ช่องไทร)	๔	๔	๒,๕๐๐
๔๙	สาย ซอย ๑/๑	๔	๔	๙๐๐
๕๐	สาย ซอย ๑/๒	๔	๔	๗๐๐
๕๑	สาย ซอย ๒	๔	๔	๗๐๐
๕๒	สาย ซอย ๓	๔	๔	๑,๕๐๐
๕๓	สาย ซอย ๓/๑	๔	๓	๒๕๐
๕๔	สาย ซอย ๓/๒	๔	๔	๒๐๐
๕๕	สาย ซอย ๔ (ถ้ำเพิง-ถ้ำสิงห์)	๔	๔	๒,๔๐๐
๕๖	สาย ซอย ๔/๑	๔	๔	๑,๐๐๐
๕๗	สาย ซอย ๔/๒	๔	๔	๓๐๐
๕๘	สาย ซอยสำนักสงฆ์ถ้ำเพิง	๔	๔	๑,๐๐๐
๕๙	สาย ซอย ๕ (ถ้ำเพิง-วิสัยเหนือ)	๔	๔	๑,๑๐๐
๖๐	สาย ซอย ๖	๔	๔	๗๕๐
๖๑	สายเมนห้วยแก้ว	๕	๕	๓,๐๐๐
๖๒	สาย ซอย ๑	๕	๔	๑,๑๐๐
๖๓	สาย ซอย ๒	๕	๔	๑,๕๐๐
๖๔	สาย ซอย ๒/๑	๕	๔	๗๐๐
๖๕	สาย ซอย ๓	๕	๔	๑,๕๕๐

๖๖	สาย ซอย ๔	๕	๔	๑,๕๐๐
๖๗	สาย ซอย ๔/๑	๕	๔	๔๐๐
๖๘	สาย ซอย ๕	๕	๔	๑,๒๐๐
๖๙	สาย ซอย ๘	๕	๔	๕๖๐
๗๐	สาย ซอยสำนักสงฆ์ห้วยแก้ว	๕	๔	๒๔๕
๗๑	สายเมนถ้ำสิงห์-หนองตำเสา	๖	๖	๒,๔๐๐
๗๒	สาย ซอย ๑	๖	๕	๑,๑๖๐
๗๓	สาย ซอย ๒	๖	๔	๑,๑๖๕
๗๔	สาย ซอย ๒/๑	๖	๓	๓๐๐
๗๕	สาย ซอย ๓	๖	๔	๑,๒๐๐
๗๖	สาย ซอย ๓/๑	๖	๓	๒๐๐
๗๗	สาย ซอย ๓/๒	๖	๔	๑๐๐
๗๘	สาย ซอย ๓/๓	๖	๔	๘๐๐
๗๙	สาย ซอย ๔	๖	๔	๑,๒๕๐

ที่	ชื่อถนน	หมู่ที่	กว้าง	ยาว
			(เมตร)	(เมตร)
๘๐	สาย ซอย ๕	๖	๔	๙๕๐
๘๑	สาย ซอย ๕/๒	๖	๔	๒๓๐
๘๒	สาย ซอย ๕/๒	๖	๔	๒๐๐
๘๓	สาย ซอย ๖	๖	๔	๑,๐๐๐
๘๔	สาย ซอย ๗	๖	๔	๕๐๐
๘๕	สาย ซอย ๘	๖	๓	๒๐๐
๘๖	สาย ซอย ๙	๖	๓	๒๕๐
๘๗	สาย ซอย ๑๐	๖	๓	๓๓๐
๘๘	สาย ซอย ๑๑	๖	๓	๒๙๐
๘๙	สายถ้ำสิงห์ - ขุนกระทิง	๑	๖	๑,๖๐๐

ที่มา : กองช่างองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์

๕.๒ การไฟฟ้า

การบริการกระแสไฟฟ้าภายในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ มีการให้บริการไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดชุมพร โดยได้ทำการเปิดให้บริการกับประชาชน ภายในตำบลทั้ง ๖ หมู่บ้าน มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนทั้งหมดเต็มพื้นที่ทุกหมู่บ้าน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และกำลังพัฒนาและขยายเขตไฟฟ้าแสงสว่างให้ทั่วถึง

๕.๓ การประปา

ประปาประจำหมู่บ้านภายในตำบลถ้ำสิงห์ มีจำนวนทั้งหมด ๖ แห่ง.

- ประปาประจำหมู่บ้านถ้ำสิงห์ หมู่ที่ ๑ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- ประปาประจำหมู่บ้าน บ้านเขายาว หมู่ที่ ๒ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- ประปาประจำหมู่บ้าน บ้านควนจำปา หมู่ที่ ๓ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- ประปาประจำหมู่บ้าน บ้านถ้ำเพิง หมู่ที่ ๔ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- ประปาประจำหมู่บ้าน บ้านห้วยแก้ว หมู่ที่ ๕ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
- ประปาประจำหมู่บ้าน บ้านหนองตำเสา หมู่ที่ ๖ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

๕.๔ โทรศัพท์

มีการให้บริการทั้งโทรศัพท์ประจำพื้นที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ภายใต้การให้บริการ ของ บริษัท TOT และ 3BB และมีการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ มีเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด โดยผู้ให้บริการได้แก่ AIS DTAC และ TRUE

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ไปรษณีย์ ในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ ใช้บริการด้านการไปรษณีย์จากไปรษณีย์ทุ่งคา ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลทุ่งคา ตำบลวิสัยเหนือ และตำบลถ้ำสิงห์

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

การประกอบอาชีพของประชาชนในเขตตำบลถ้ำสิงห์ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม โดยมีการทำสวนทุเรียน ลองกอง กาแฟ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา เป็นต้น หลังจากฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรของตนเองเสร็จสิ้นลง ก็ทำงานอื่นๆ เช่น รับจ้างทั่วไป ค้าขาย โดยมีการหารายได้เสริมจากการจัดตั้งกลุ่มอาชีพภายในตำบล

ประเภทของการทำ การเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิต เฉลี่ย(บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
ทำสวน	สวนทุเรียน	๔,๒๑๐ ไร่	๙๐๐ กก./ไร่	๔๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๗๕,๐๐๐ บาท/ไร่
	สวนปาล์มน้ำมัน	๑,๗๗๔ ไร่	๒,๓๐๐ กก./ไร่	๔,๖๐๐บาท/ไร่	๙,๒๐๐ บาท/ไร่
	สวนยางพารา	๔๓๒ ไร่	๒๘๐ กก./ไร่	๕,๒๐๐ บาท/ไร่	๑๓,๐๐๐ บาท/ไร่
	สวนมะพร้าว	๑,๑๓๐ ไร่	๘๐๐ กก./ไร่	๔,๐๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	สวนมังคุด	๓๔๗ ไร่	๘๕๐ กก./ไร่	๗,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๐,๐๐๐ บาท/ไร่
	สวนกล้วยหอมทอง	๑,๕๓๒ ไร่	๙๕๐ กก./ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่	๑๔,๐๐๐ บาท/ไร่

หมายเหตุ : ข้อมูลสำนักงานเกษตรอำเภอเมืองชุมพร

๖.๒ การปลูกสัตว์

มีการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้ไว้บริโภคในครัวเรือน เหลือจากบริโภคจึงจะจำหน่ายภายในท้องถิ่น เช่น โค กระบือ ไก่ เป็ด สุกร ปลาตูก เป็นต้น

๖.๓ การบริการ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์

- สถานีบริการน้ำมัน	๗ แห่ง
- โรงงานเก็บและบรรจุแก๊ส	๔ แห่ง
- รีสอร์ท	๓ แห่ง
- จุดรับซื้อปาล์มน้ำมัน	๖ แห่ง
- ร้านค้า	๓๒ แห่ง
- คลินิก	๒ แห่ง
- ร้านอาหาร	๒๔ แห่ง
- อู่ซ่อมรถ	๓ แห่ง

๖.๔ การท่องเที่ยว

- วัดถ้ำสิงห์	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑
- เขาศิลาสูง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒
- วนสละลูงวิรัช	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
- สวนเกษตรพอเพียง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔
- วัดห้วยแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕
- หนองตำเสา	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖

๖.๕ อุตสาหกรรม

การประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กในครัวเรือน

๖.๖ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

พื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ เป็นชุมชนเกษตรส่วนใหญ่ มีร้านค้าอุปโภคและบริโภคพร้อมทั้งตลาดนัด สัปดาห์เช้ามาให้บริการประชาชนอยู่ประจำ

๖.๗ แรงงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์เป็นชุมชนที่ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเน้นการทำเกษตรกรรม เนื่องจากบริบทของพื้นที่ที่ยังเป็นพื้นที่กึ่งเมืองกึ่งชนบท

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตตำบลถ้ำสิงห์ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัดและสำนักสงฆ์เป็นสถานที่สำหรับประกอบกิจกรรมงานประเพณี และพิธีกรรมทางศาสนา และยังมีประชากรที่นับถือศาสนาคริสต์ โดยมีโบสถ์สำหรับประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในเขตตำบลถ้ำสิงห์ มีวัด สำนักสงฆ์ และโบสถ์คริสต์ ดังนี้

๑. วัดถ้ำสิงห์	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑	บ้านถ้ำสิงห์
๒. วัดห้วยแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕	บ้านห้วยแก้ว
๓. สำนักสงฆ์ถ้ำเพิง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔	บ้านถ้ำเพิง
๔. วัดน้กบุญยอแซฟ	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑	บ้านถ้ำสิงห์

๗.๒ ประเพณีและงานประเพณี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีแห่เทียนฯ ประมาณเดือน กรกฎาคม
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ประชาชนในเขตตำบลถ้าสิ่งที่ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การรักษาโรคด้วยสมุนไพรพื้นบ้าน วิธีการปลูกทุเรียนคุณภาพดี เป็นต้น ภาษาถิ่น ส่วนมากพูดภาษากลาง (เพชรบุรี ราชบุรี) และภาษาใต้

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตตำบลได้แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรไว้จำหน่ายและเป็นของที่ระลึก ได้แก่ ทุเรียนกวน ทุเรียนทอด กาแฟสำเร็จรูปจากวิสาหกิจชุมชนกลุ่มกาแฟบ้านถ้าสิ่ง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

น้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค – บริโภค เป็นน้ำที่นำมาจากระบบประปาหมู่บ้าน ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้เพียงพอได้

๘.๒ ป่าไม้

พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลถ้าสิ่ง จะอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (เขตปฏิรูปที่ดิน หมายถึง ที่ดินที่เป็นชุมชนเต็มรูปแบบมาก่อน ที่ดินที่เป็นไร่นาสวนทำกินของราษฎรตั้งแต่บรรพบุรุษ และที่ดินป่าเสื่อมโทรมหมดสภาพป่าและไม่สามารถฟื้นสภาพป่าได้อีก ไม่รวมถึงป่าในเขตอนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ หรือเขตต้นน้ำลำธาร) หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก. ๔-๐๑ คือ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศไทย

หมู่ที่ ๑ ตำบลถ้าสิ่ง จำนวน ๒,๔๘๗ ไร่ ๓ งาน ๔๑ วา

หมู่ที่ ๒ ตำบลถ้าสิ่ง จำนวน ๑,๑๐๖ ไร่ ๓ งาน ๑ วา

หมู่ที่ ๓ ตำบลถ้าสิ่ง จำนวน ๑,๑๗๕ ไร่ ๑ งาน ๘๔ วา

หมู่ที่ ๔ ตำบลถ้าสิ่ง จำนวน ๒,๑๕๖ ไร่ ๓ งาน ๓๙ วา

หมู่ที่ ๕ ตำบลถ้าสิ่ง -

หมู่ที่ ๖ ตำบลถ้าสิ่ง จำนวน ๑,๔๑๙ ไร่ ๒ งาน ๖๒ วา

๘.๓ ภูเขา

ตำบลถ้าสิ่ง มีภูเขาจำนวนหลายลูก เช่น เทือกเขาถ้าสิ่ง ถ้าเขางู ภูเขาถ้าเพ็ง ภูเขาคราม

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

พื้นที่ตำบลถ้าสิ่ง ตั้งอยู่ในเขตป่าไม้สงวนแห่งชาติ คือ ป่าสงวนเสียบถวน ทรัพยากรดินในเขตตำบลถ้าสิ่งเป็นดินร่วนสีแดง ซึ่งเป็นดินที่มีความเหมาะสมในด้านการเพาะปลูก พืชสวน ผลไม้ เป็นอย่างดี ดังนั้น ตำบลถ้าสิ่งจึงเป็นพื้นที่ที่มีผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะผลไม้ ได้แก่ ทุเรียน ลองกอง เงาะ มังคุด กล้วยหอม กล้วยเล็บมือนาง เป็นจำนวนมาก และถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตที่ขึ้นชื่อในเขตอำเภอเมืองชุมพร สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปในตำบลถ้าสิ่ง ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก สภาพดิน น้ำ และสภาพอากาศดี

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณาข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียน และประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชนประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

(1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันภัยป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุน พัฒนาสู่ชาติการค้า

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(3) การพัฒนาการพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะ ผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัย และพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบ ธุรกิจ ฯลฯ

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(1) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(2) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(3) ปลุกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

(4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

4. ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(1) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(3) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(4) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรมและ ความเข้มแข็งของชุมชน

- (5) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา
- 5. ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (1) จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ
 - (2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ

อุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม
- 6. ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
 - (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงาน ภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
 - (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
 - (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
 - (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 - (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
 - (6) ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
 - (7) พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
 - (8) ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลา นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาที่ท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาที่ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้าสิ่งหนึ่ง มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบลถ้าสิ่งหนึ่ง จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาที่ท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาส การเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัล ภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓)

ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ(๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็ปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพ

ชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตภาพการผลิตสินค้าอาหาร พัฒนาการท่องเที่ยว

(๒) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT-GT พัฒนา รองรับการพัฒนาการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(๓) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนา โดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และการอำนวยความสะดวกและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหาเสพติด

(๕) พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

๒. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๑) โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและค้ายางพาราของประเทศ
- (๒) โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- (๓) โครงการพัฒนากลุ่มน้ำปากพนังและกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอู่ข้าวอู่น้ำ
- (๔) โครงการพัฒนารัฐกิจบริการกลุ่ม Mice และ Marina เกาะภูเก็ต
- (๕) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๖) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๗) โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
- (๘) โครงการพัฒนาข้าวสังข์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ
- (๙) โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร
- (๑๐) โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)
- (๑๑) โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองศูนย์กลางการเกษตร และพืชเศรษฐกิจของประเทศ ที่เติบโตอย่างมั่นคงบนพื้นฐานของชุมชนเข้มแข็ง และเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่ยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. สร้างและพัฒนาระบบบริหารจัดการการเกษตร สัตว์น้ำและพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา / ปาล์มน้ำมัน) ของกลุ่มจังหวัด ให้มีคุณภาพแบบครบวงจร
๒. พัฒนาระบบการท่องเที่ยวให้เกิดมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน โดยการผสมผสานเชื่อมโยงกับกลุ่มอันดามันและเอกลักษณ์ที่โดดเด่นระดับโลก
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการร่วมสร้างกลุ่มจังหวัดสู่เมืองสีเขียวที่มีระบบชุมชนเข้มแข็งบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. เสริมสร้างศักยภาพกลุ่มจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคม และการขนส่งสินค้า รองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง แก่เกษตรกร และผู้ประกอบการ และระบบเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดด้วยระบบการบริหารจัดการการเกษตร และพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา / ปาล์มน้ำมัน) ที่มีประสิทธิภาพ
๒. ยกระดับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้เป็นแหล่งผลิต แหล่งการค้า แหล่งเรียนรู้การพัฒนายางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ
๓. พัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด สู่การท่องเที่ยวนานาชาติที่ยั่งยืน
๔. สร้างและพัฒนากลุ่มจังหวัดให้เป็นพื้นที่สีเขียวที่ยั่งยืน (Green Area)
๕. จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคมและสาธารณูปโภค ให้มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในทุกๆด้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การผลิต แปรรูปและ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจยางพาราและปาล์ม น้ำมันที่มีคุณภาพแบบครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การท่องเที่ยวนานาชาติที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการเกษตรที่มีศักยภาพในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสู่เมืองสีเขียว ชุมชนเข้มแข็ง มั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม และการโลจิสติกส์

(๓) แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์จังหวัดชุมพร

“ชุมพรเมืองน่าอยู่ บนพื้นฐานการเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวคุณภาพ เชื่อมโยงการพัฒนา
สองฝั่งทะเล”

พันธกิจ

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐาน
การผลิตเชิงคุณภาพและเกษตรปลอดภัย

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้าง
พื้นฐานที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว

๓. เสริมสร้างศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมที่มีคุณภาพ

๔. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขโดยกระบวนการมีส่วนร่วม

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการจังหวัด ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

เป้าประสงค์รวม

๑. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ ได้รับการรับรองมาตรฐานและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
เพิ่มขึ้น

๒. การบริหารจัดการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมีศักยภาพในการแข่งขัน

๓. ประชาชนมีคุณภาพ ครอบครัว ชุมชน สังคมมีความเข้มแข็งและดำเนินชีวิตตามหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขเป็นไปอย่างมีความ
พร้อมและทันเหตุการณ์

๕. ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารราชการจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรกรรม การท่องเที่ยวและเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับ
ภูมิภาค

กลยุทธ์

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตร

๒. พัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้ที่ยั่งยืน

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน สังคมให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้
๓. พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข
๒. ป้องกัน สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล
๓. พัฒนาเครือข่ายอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการเชิงบูรณาการและการจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาแบบประชารัฐ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรรองรับการพัฒนาจังหวัดเชิงคุณภาพ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเครือข่ายความร่วมมือแบบประชารัฐ
๓. พัฒนาระบบการอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมของจังหวัด
๔. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและภัยคุกคามข้ามชาติ
๕. พัฒนาระบบควบคุมแรงงานต่างด้าวและหลบหนีเข้าเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แนวทางการคมนาคมและขนส่ง ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น ถนนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรดำเนินการ โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบว่า ถนนอยู่ที่ใด มีสภาพอย่างไร และต้องปรับปรุงเมื่อใด

๑.๒ แนวทางการสาธารณสุขโรค และสาธารณสุขการ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัย และภัยแล้ง โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อวางแผนบำรุงรักษาและซ่อมแซมแหล่งน้ำ การเกษตร อีกทั้งป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน

๑.๓ แนวทางการผังเมืองและการควบคุมอาคาร

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ แนวทางการส่งเสริมอาชีพ เน้นกลุ่มแรงงานนอกระบบ และกลุ่มที่ไม่มีงานทำ

๒.๒ แนวทางสวัสดิการสังคม

- การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม
- การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม
- การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน อาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวัน

- การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ให้มีที่อยู่อาศัย
- งานสิทธิมนุษยชน การรักษาสีตททที่ประชาชนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

๒.๓ แนวทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ โดยการส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และการศึกษาตามอัธยาศัย

๓. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๑ แนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตย พัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง จัดทำระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพ

๓.๒ แนวทางการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรม ประณอมข้อพิพาทและช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย

๓.๓ แนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อลดความสูญเสียจากสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น

๓.๔ แนวทางการรักษาความสงบเรียบร้อย สำรววจจุดที่เกิดเหตุร้าย ภัยจากกลุ่มมิจฉาชีพและหามาตรการป้องกัน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๔.๑ แนวทางการส่งเสริมการลงทุน สร้างแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชน เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๒ แนวทางการส่งเสริมการเกษตร ให้ความรู้ทางวิชาการ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายผลผลิต หาพันธุ์พืช และการบำรุงรักษาดิน

๔.๓ แนวทางการพาณิชยกรรม หาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการค้าขาย และมาตรการสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย

๔.๔ แนวทางด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และวิถีชีวิตของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่าและน้ำแบบบูรณาการ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ แนวทางการส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ให้แก่คนในท้องถิ่น

๖.๒ แนวทางการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๖.๓ แนวทางการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่

๗. ยุทธศาสตร์ด้านนโยบายสำคัญของรัฐบาล

๗.๑ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มาตรการในการป้องกันปัญหาโดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๗.๒ แนวทางการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

ท้องถิ่นน่าอยู่ พื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสุขก้าวหน้า พัฒนาคุณภาพชีวิตยึดแนวเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาตำบลตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคน ครอบครัว สังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเกษตร

พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

- เพื่อให้ประชาชนในตำบล ได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน
- เพื่อให้ประชาชนได้มีไฟฟ้า และไฟฟ้าสาธารณะทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- เพื่อให้ท้องถิ่นมีเส้นทางคมนาคมที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร
- เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภค บริโภคได้อย่างทั่วถึงและพอเพียงตลอดปี
- เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่อการเกษตรอย่างพอเพียง

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคน ครอบครัว สังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- ประชาชนและท้องถิ่นมีศักยภาพเพิ่มขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง
- เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน
- เพื่อให้ประชาชนเห็นคุณค่าและร่วมกันอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี
- ให้ประชาชนเห็นความสำคัญในภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ให้ประชาชนได้รู้ถึงพิษภัยยาเสพติด และโรคเอดส์
- ให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี
- ให้ประชาชนมีความสนใจ การกีฬา และนันทนาการ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ

- เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่
- เพื่อให้เห็นคุณค่าของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- เพื่อให้สังคมน่าอยู่
- เพื่อการตอบสนองในการบริการแก่ประชาชนอย่างถูกต้องและรวดเร็ว

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเกษตร พานิชยกรรมและการท่องเที่ยว

- เพื่อการดำรงคงอยู่ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า
- เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- เพื่อให้สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ สำหรับประชาชนในท้องถิ่น
- ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
- ให้ประชาชนมีการจัดการกับขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธี
- เพื่อการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนภาคการเกษตร
- เพื่อการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
- เพื่อพัฒนาส่งเสริมทางด้านพานิชยกรรม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางคมนาคม ถนนทุกสาย จำนวน ๖ หมู่บ้าน
๒. ไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมทั้ง ๖ หมู่บ้าน
๓. ระบบสาธารณสุขปโภคทั่วถึงทั้ง ๖ หมู่บ้าน
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี
๕. แหล่งท่องเที่ยวในตำบลลำโพงที่ได้รับการพัฒนาควบคู่ไปกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ประชาชนได้รับความพึงพอใจในการรับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลลำโพง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ

- ปรับปรุง และพัฒนาเส้นทางคมนาคม
- ส่งเสริม และพัฒนาระบบโทรคมนาคม และไฟฟ้าทุกหมู่บ้าน
- ส่งเสริม พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภคให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- ส่งเสริมพัฒนา และปรับปรุงให้ทุกหลังคาเรือนมีน้ำอุปโภค บริโภค
- ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำให้มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคน ครอบครัว สังคมและส่งเสริมคุณภาพ

- ให้การสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบ
- ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ให้ความรู้แก่เยาวชน เรื่องยาเสพติด และโรคเอดส์
- เพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพความสะอาดของชุมชนท้องถิ่น
- ให้ความช่วยเหลือแก่ เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ
- ให้ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับด้านสุขภาพ อนามัย
- จัดตั้งกลุ่มผู้ประสานงานสาธารณสุขชุมชน
- จัดงานประเพณี และวันสำคัญของทางราชการ
- จัดให้มีลานกีฬา และสถานที่ท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ

- ปรับปรุง และพัฒนาการบริหารงานของ อบต. ให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น
- ปลูกฝังค่านิยมของวัฒนธรรมการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- ส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยของชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในตำบล

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเกษตร พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

- ปลูกต้นไม้สองข้างถนน
- จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ส่งเสริมและสนับสนุนการฟื้นฟู ป้องกันตลอดจนการวิจัยเพื่อพัฒนาและรักษา สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

- จัดสร้างเตาเผาขยะขนาดเล็ก
- ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ให้มีความเข้มแข็ง
- ส่งเสริมศักยภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร
- พัฒนาระบบการตลาดและบริหารจัดการสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพ
- พัฒนาตลาดและเชื่อมโยงเครือข่ายการตลาดของทุกภาคส่วน

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาการคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
๒. พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนคุณภาพชีวิต
๓. พัฒนาส่งเสริมกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมงานประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการจัดการศึกษา การกีฬา พัฒนาศักยภาพของคนในท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมสนับสนุนภาคการเกษตร พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำสิงห์ มีจุดยืนทางยุทธศาสตร์โดยจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ พัฒนาปรับปรุงให้เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงกัน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และเป็นสังคมสันติสุข อย่างยั่งยืน เสริมสร้างพัฒนาการเกษตรให้มีคุณภาพ พัฒนาการบริหารจัดการ การประสานงานและส่งเสริม กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำแนวทางมากำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนาทรัพยากรที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็ง เพื่อเตรียมความพร้อมของทรัพยากร และพัฒนาระบบเศรษฐกิจของหมู่บ้านให้สามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม และเศรษฐกิจภายในหมู่บ้านให้มีคุณภาพ ให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจโดยการสร้าง

ฐานความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม บนพื้นฐานการผลิต การบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของหมู่บ้านตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลลำสิงห์ ทำการวิเคราะห์ทั้งจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ ด้านคนและสังคม

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีโรงเรียนภายในตำบล ๑ แห่ง
๒. มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. มีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. มีการช่วยเหลือสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยโรคเอดส์
๕. มีชมรมผู้สูงอายุประจำตำบล

จุดอ่อน (Weakness)

๑. ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเรียนรู้ของเด็กนักเรียน
๒. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ขาดงบประมาณและเครื่องมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการมีจำนวนมากขึ้น

โอกาส (Opportunity)

๑. มีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๒. มีนโยบายภาครัฐที่เอื้อต่อการพัฒนา เช่น นโยบายพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านสุขภาพ ด้านความมั่นคงของชีวิตและสังคม

อุปสรรค (Threat)

๑. มีวัฒนธรรมและค่านิยมต่างชาติเข้ามาครอบงำวัฒนธรรมไทย
๒. มีการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในพื้นที่ทำให้มีการขยายตัวของประชาชนอย่างรวดเร็ว

ประเด็นที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีการรวมกลุ่มต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน/ตำบล
๒. มีทรัพยากรและวัตถุดิบภายในหมู่บ้าน/ตำบลหลากหลาย

จุดอ่อน (Weakness)

๑. กลุ่มขาดความรู้ในการบริหารจัดการจึงไม่มีความเข้มแข็ง
๒. ขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
๓. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าหรือผลผลิตของกลุ่ม
๔. เกษตรกรมีภาระหนี้สินจำนวนมาก

โอกาส (Opportunity)

๑. รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจชุมชน
๒. รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

อุปสรรค (Threat)

๑. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐยังไม่เพียงพอ
๒. ขาดแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ
๓. ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ

ประเด็นที่ ๓ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านและตำบลสามารถเดินทางสัญจรไปมาสะดวก
๒. มีนโยบายผู้บริหารในการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างเป็นธรรม
๓. มีแหล่งน้ำที่สามารถสร้างระบบประปาหมู่บ้านได้

จุดอ่อน (Weakness)

๑. มีบุคลากรด้านช่างไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
๒. มีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรไม่เพียงพอ
๓. มีงบประมาณจำกัด

โอกาส (Opportunity)

๑. มีหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนงบประมาณ เช่น กรมทางหลวงชนบท องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดชุมพร ฯลฯ

๒. มีนโยบายภาครัฐที่ให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ครบทุกหลังคาเรือน

๓. มีหน่วยงานอื่นให้การสนับสนุนงบประมาณ เช่น กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ ฯลฯ

อุปสรรค (Threat)

๑. ขาดการดำเนินการจัดสรรงบประมาณ ให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง
๒. มีการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในพื้นที่ ทำให้จำนวนประชากรไม่สม่ำเสมอ

ประเด็นที่ ๔ ด้านการเมืองการบริหาร

จุดแข็ง (Strength)

๑. ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรง
๒. มีนโยบายผู้บริหารในการดำเนินการที่ชัดเจน
๓. มีการพัฒนาบุคลากร

จุดอ่อน (Weakness)

๑. วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ไม่มีประสิทธิภาพ และไม่เพียงพอ
๒. ระบบการจัดเก็บภาษีไม่ได้มาตรฐาน
๓. ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ขาดการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อส่วนรวมให้กับบุคลากร
๖. ขาดการส่งเสริมจรรยาบรรณให้กับบุคลากร
๗. จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

โอกาส (Opportunity)

๑. มีหน่วยงานต่าง ๆ จัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
๒. มีนโยบายภาครัฐที่เอื้อต่อการพัฒนา เช่น การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

อุปสรรค (Threat)

๑. ความขัดแย้งด้านการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์
๒. นโยบายภาครัฐ ระเบียบ กฎหมายเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ประเด็นที่ ๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)

๑. พื้นที่ส่วนใหญ่ยังไม่มีสภาพเป็นชุมชนเมือง
๒. มีทรัพยากรธรรมชาติ คือ ดินสีแดง ที่มีแร่ธาตุอาหารของพืชอย่างอุดมสมบูรณ์
๓. มีการรณรงค์ปลูกป่าชุมชน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. มีสถานที่ทิ้งขยะมูลฝอยใกล้กับชุมชน
๒. มีการขยายตัวของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว
๓. ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง
๔. ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส (Opportunity)

๑. มีนโยบายด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา
๒. มีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมโดยตรง

อุปสรรค (Threat)

๑. การจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดความคล่องตัวและต่อเนื่อง
๒. องค์กรประชาชนและภาคเอกชนไม่ให้ความสำคัญในด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. องค์กรบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมาย
๒. องค์กรบริหารส่วนตำบลใกล้ชิดประชาชน รู้สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริง
๓. มีงบประมาณของจังหวัดให้การสนับสนุนด้านต่างๆ
๔. การแก้ไขปัญหาเสถียรติดตามนโยบายของรัฐบาล
๕. องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชน มีความเข้มแข็ง สามารถร่วมมือกับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

๑. มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองระดับชาติบ่อยครั้ง ทำให้นโยบายด้านการบริหาร

เปลี่ยนแปลงไป

๒. ระเบียบ ข้อกฎหมาย จำกัดการเบิกจ่ายเงินทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถ

ดำเนินกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ได้

๓. ภัยธรรมชาติ และภัยสาธารณะ เช่น วาตภัย อุทกภัย อัคคีภัย
๔. ค่าครองชีพสูง ทำให้ผู้มีรายได้น้อยดำเนินชีวิตค่อนข้างลำบาก
๕. สภาพความเป็นอยู่ทางครอบครัวและสังคมเปลี่ยนแปลง ทำให้คุณธรรม จริยธรรม

ศีลธรรมอันดีของไทยเริ่มหดหายหรือเสื่อมถอย

๖. ความนิยมการบริโภคตามวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้เสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง และสุขภาพอ่อนแอ
๘. ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึก ในระเบียบ ข้อกฎหมาย

